

Mládež by měla jít cestou satji a dharmy

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 27. května 2006* ←

*Všechna jména a tvary jsou projevem nejvyšší bytosti,
která je vtělením míru a naděje.*

Je bytím, poznáním, absolutní blažeností a nedualitou.

Je satjam, šivam, sundaram (pravda, dobrota, krása).

(verš v sanskrtu)

Existují čtyři základní jednotky: *vjašti, samašti, sršti a paraméšthi* (jedinec, společnost, svět a stvořitel). *Sršti* se vynořuje z *paraméšthi*. *Samašti* je částí *sršti* a *vjašti* je částí *samašti*. Jelikož je jedinec součástí společnosti, měl by jí sloužit. Služba společnosti je ve skutečnosti tou nejdůležitější povinností člověka. Může ho obdařit božskou mocí. Služba společnosti je službou Bohu. Proč existuje člověk? Je tu pro společnost. Podobně existuje společnost v zájmu světa. To je základem celého stvoření. Svět je projevem božím. Člověk v něm má svoje jedinečné postavení. Jaký to však má smysl, když se chová jako zvířata a ptáci? Božství je skryto v každé bytosti.

Stejnou pravdu hlásal Pán Kršna v Bhagavadgítě: *mamaivánšó džívalóké džíva-bhútaḥ sanátanaḥ* (věčný *átman* je ve všech bytostech jako část mého bytí). Jelikož je každá bytost částí božství, měli by být všichni ctěni, milováni a uctíváni. Neměli byste nikoho nenávidět a neměli byste vytvářet mezi sebou odstup. Stejně jako všechny části těla vytvářejí jediný organizmus, jsou i všechny bytosti různými údy Boha. Když je zraněna noha, je to oko, které roní slzy. Stejný typ intimního vztahu jako mezi různými údy těla existuje mezi Bohem a všemi bytostmi.

Můžete se ptát, proč se lidé setkávají s problémy a potížemi, když mají tak blízký vztah s Bohem? Bůh je v základě vtělením nesmrtelnosti a blaženosti. On nezpůsobuje nikomu potíže a problémy. Někteří lidé si myslí, že Bůh je příčinou jejich problémů a potíží, ale to je veliký omyl. Všechny vaše potíže jsou důsledkem vašich vlastních činů, nejsou způsobeny Bohem.

*Každý musí čelit důsledkům svých činů, ať je to kdokoli.
Nikdo nemůže vědět, co před ním leží v budoucnosti.
Toto však je jisté – každý musí sklízet důsledky svých činů.*

(píseň v telugu)

Naše radosti a trápení jsou jen odrazem našich vlastních činů, nezpůsobují je jiní. Vinit druhé za naše utrpení je velkou chybou. Všechno na tomto světě je reakcí, odrazem a ozvěnou. Každý člověk je svým vlastním svědkem. Jen mládež je schopna ochránit tento svět. Mládež a jen mládež může tento svět napravit. Žádný národ nemůže být bez mládeže. Někdy dospělí schopnosti mladých lidí podceňují a myslí si, že jsou nezkušení a mladí. Mladí lidé jsou však obdařeni nesmírnou silou. Když se pevně rozhodnou, jsou schopni dosáhnout všeho. Když si uvědomí svoji moc, mohou osvobodit celý národ. K tomu není třeba žádného vzdělání.

Co je to vzdělání? Vzdělání znamená *vidju*, která současně znamená poznání vlastního Já. Je základem všeho vzdělání. Dnešní studenti nabývají jen knižního vzdělání. Stává se člověk vzdělaným jen získáním univerzitního titulu? Může být člověk, který postrádá moudrost a nekoná správné činy, nazýván vzdělaným? Vzdělání, které nepřináší moudrost, není žádným vzděláním, je to jen světské a knižní poznání. Moderní mládež touží po tomto typu vzdělání. Odcházejí do cizích zemí jako je Německo, Japonsko a Amerika, aby nabyli tohoto typu vzdělání. Vzdělání, které není zde v Indii, není k dispozici ani nikde jinde (hlasitý potlesk). *Janna Bháraté, tanna Bháraté* (co není zde v Indii, nemůže být nalezeno nikde jinde).

Někteří lidé mají mylný dojem, že ti, kteří jsou vzděláni v cizině, jsou významní. Ve skutečnosti se mnozí z nich vracejí zpět se špatnými vlastnostmi, myšlenkami a návyky. V Indii získávají studenti posvátné vzdělání, které začíná myšlenkami na Boha. Dokonce i nevzdělaný řidič zde pozdraví volant předtím, než nastartuje auto. Podobně pozdraví hudebník hudební nástroj, než na něj začne hrát. Ve skutečnosti začínají všechny typy vzdělávání jménem božím a modlitbou k němu a každá aktivita se koná jako obětina Bohu bez jakékoli strojenosti a okázalosti.

Lidé vzdělaní v cizině přicházejí zpět s vysokými akademickými tituly. Co je to takový titul? Je to jen kus papíru. Nepochopili podstatu vzdělávání. Studenti v Indii mají čistá a svatá srdce. Cítím blaženost, když vidím indické studenty. Každý může vidět prospěšnost vzdělání, které se jim zrcadlí ve tvářích. Bháratané (Indové) nejsou v ničem horší, je v nich nesmírná svatost. Každý jedinec v Bháratu je prosycen božskými city.

Lidé dnes na tento typ posvátného vzdělání zapomínají a honí se za vzděláním světským a materialistickým. Zažíváme velký příliv přístrojů, jako jsou kalkulačky a počítače. Jsou to jen *jantry* (stroje). Tyto *jantry* neobstojí ve srovnání s mantrami (vzýváním). Pravá mantra je jméno boží, které dává nesmírnou blaženost. Indové nedokáží tuto pravdu kvůli sebeklamu pochopit. Jejich srdce jsou však velmi svatá.

Dnes se lidé honí za světským a materialistickým bohatstvím. Dokonce i ti, kteří jsou odpovědní za vládní záležitosti, jdou po špatné cestě. Chtějí, aby se v naší zemi prosazoval jen světský typ vzdělávání. Hovoří o vědě a technice. Co je to technika? Je to jen klamně poznání. Mluví o technologii, ale co dělají, je „triknologie“. Mnoho lidí v Indii dělá nepěkné věci, okrádají ostatní a páchají bezpráví. Žádný Bhárátaň by se neměl ničím takovým zabývat.

Každý by měl mít v srdci božské city. Všechny činy by měly být konány k potěšení Boha. Když všechny své aktivity začnete s modlitbou k Bohu, budete si jisti, že budete odměněni blažeností. Když dnes pozvete hudebníka, aby zazpíval duchovní písně, zeptá se: „Kolik zaplatíš?“ Takto se všechny naše aktivity orientují na obchod. Dokonce i jídlo a pití se staly velkým obchodním artiklem.

Svatá země Bhárat je *annapúrna kšétra* (země hojnosti). V tradici Bháratu je nabídnout jídlo zdarma každé hladové osobě a napojit žíznícího. Vypadá to, že tato posvátná tradice dnes vymizela. Tím, že Bhárátaňé napodobují kulturu Západu, poskvřňují čisté jméno Indie. Je to země významné kultury. Stěží existuje jiná, která by obstála ve srovnání co do posvátnosti kultury. Když jsme se narodili v této svaté zemi Bháratu, měli bychom žít jako praví Bhárátaňé.

Indie, známá *tjágou* (obětováním), se mění bláznivým napodobováním západní kultury v zemi *bhógy* (rozkoše). Proto dnes Bhárat čelí mnoha problémům. Pro tuto zemi je zapotřebí *tjága*, nikoli *bhóga*. Představte si velkou oběť Sakkubái, která se pro Boha vzdala všeho. *Na karmaná na pradžajá dhanéna tjágénaiké amrtatvamánašuh* (nesmrtelnost se nedosahuje činem, potomstvím nebo bohatstvím, je dosažena jedině obětováním).

Peníze jsou základní příčinou mnohého zla. Peníze přinášejí mnoho špatného. Dnes je první prioritou bohatých lidí posílat děti do zahraničí za vzděláním. Dokonce i staří lidé doporučují mladým, aby jeli do ciziny a vydělávali peníze. Příliš mnoho peněz vede člověka na cestu zla. Peníze přicházejí a odcházejí, morálka přichází a roste. Proto bychom měli rozvíjet morálku.

Skutečný základ Bháratu spočívá na *satje* (pravdě) a *dharmě* (správném jednání). Toto bychom měli prosazovat. Věrnost pravdě by měli Bhárátaňé považovat za největší *dharmu*. *Satja* a *dharma* jsou v životě člověka nejdůležitější. Mladí

lidé by se jich měli pevně držet. Co je to *satja*? Je to harmonie myšlenky, slova a činu. Kde jsou tyto tři v harmonii, tam je i *satja*. Lidé říkají něco na pódiu, něco jiného mají v mysli a jejich činy jsou zcela odlišné od toho, co říkají a co si myslí. To je ten nejhorší hřích.

Vtělení lásky!

Vaší pravou podobou je láska. Je to láska, co ochraňuje celý svět. Pět živlů, které tvoří vesmír, je založeno na lásce. Jen když se láska spojí s pěti živly, vzniká vesmír. V této době však není lásku nikde vidět. Dnes se nedostává lásky ani mezi matkou a dětmi. Co se s ní stalo? Vyměnili jsme ji za peníze. Když se peníze ztratí, není nic ztraceno. Místo toho, abychom kladli svoji důvěru v peníze, měli bychom více věřit lásce a rozvíjet láskyplné vztahy s ostatními. Máte-li vztahy založené na lásce, bude se láska rozvíjet víc a víc. Jen tehdy budeme schopni milovat každého.

Nevšímejte si takových rozdílností, jako že to a to je moje a to a to je někoho jiného. Rozvíjejte postoj, že vy patříte všem a všichni patří k vám. Všichni jsou dětmi stejné matky. Protože jsou dětmi stejné matky, měli by žít jako bratři a sestry. Mohou existovat nějaké rozdílnosti, ale ty jsou dočasné. Přijdou a odejdou jako pomíjějící mraky. Jediné, co je trvalé a věčné, je láska. V nabývání vzdělání a shromažďování bohatství není nic ohromného. Na světě je mnoho milionářů, ale co si s sebou vezmou, až budou odcházet z tohoto světa? Ani velký dobyvatel Alexandr si s sebou nevezal nic, když opouštěl svět.

*Dokonce i král Hariščandra,
který se přísně držel cesty pravdy,
musel nakonec opustit tento svět
a zanechal po sobě
obrovské království a bohatství.
Císař Nala, který vládl veliké říši,
si s sebou nemohl vzít při odchodu nic.
Vzal si snad s sebou král Mándhátá,
který zdobil krtajugu,
nějaké bohatství, když opustil zemi?
Je dnes na této zemi Pán Ráma,
který postavil most přes oceán?*

(báseň v telugu)

Můžete vydělat jakékoli množství peněz, ale dokud jste naživu, měli byste přinášet druhým radost tím, že budete konat dobročinné skutky. Ti, kdo mají

peníze, by se měli starat o chudé a nemocné. Všechny své peníze používejte správným způsobem. Službu společnosti považujte za službu sobě. Ti, kteří se zabývají službou, jsou ušlechtilí lidé. Ti, co naopak cestou služby nejdou, jsou zkažení. Když vás někdo pozdraví, pozdravíte ho také. Nemyslete si, že když je někdo vaším nepřítelem, že byste ho pozdravit neměli. Všichni jsou přátelé. Nechovejte k nikomu nenávisť nebo nepřátelství. Nepřátelství je hříšná vlastnost. Přátelství je velmi důležité. Vy a já bychom se měli stát jedním. To je pravé přátelství (*maitrí*). Všichni by se měli sjednotit. Když chcete skutečně vidět Boha, nejprve ho spatřujte v každém člověku.

Mladí by měli zdravit všechny s láskou a chovat se k nim jako k bratrům a sestrám. Dnes však tento typ vztahů není mezi lidmi vidět. Jeden druhého pozdraví „ahoj, ahoj“, ale jejich srdce jsou prázdná, bez jakéhokoli citu. Milujte každého a rozvíjejte víru v Boha. Ten, kdo nemá *višvásu* (víru), je ve skutečnosti bez *švásy* (dechu). Naším životním dechem je víra v Boha. Chcete-li rozvíjet víru v Boha, rozvíjejte lásku. Pokud nemáte lásku, nemůžete být nazváni lidskou bytostí.

Vtělení lásky!

Rozvíjejte lásku. Když přicházíme na tento svět, je to jen láska, co s námi přichází. Z lásky přichází pravda. Když se sejde láska s pravdou, nachází svoji výživu lidství. Budovu lidského života lze postavit se sebedůvěrou jako základem, sebeuspokojením jako stěnami a sebeobětováním jako střechou. Jen tak můžete dosáhnout v životě sebepoznání.

Když chcete mít sebeuspokojení, měli byste mít nejdříve sebedůvěru. Bez sebeuspokojení nemůže být v životě žádné štěstí. Jak může mít důvěru v jiné ten, kdo nemá důvěru v sebe sama? Lidé pochybují o všem. Pochybnosti ohrožují život. Člověk, který pochybuje, nemůže ničeho v životě dosáhnout. Nebude důvěřovat ani své ženě ani svým dětem. Proto ze všeho nejdříve rozvíjejte důvěru.

Myslíme si, že jsme významní a vysoce vzdělaní. Jaký má však toto vzdělání smysl? Dokonce i zvířata, jako jsou kozy a opice, se mohou naučit mnoho věcí. Opice se naučí řídit kolo. Člověk je lepší než zvířata. Jeho chování by mělo jeho nadřazenost projevovat. Říká se: *džantúnám nara džanma durlabham* (mezi všemi živoucími bytostmi je lidské zrození tím nejvzácnějším). Člověk by se tedy neměl chovat jako ptáci, zvířata či hmyz.

Když lidé zplodí děti, rozdávají sladkosti. Co je na tom tak významného? Dokonce i prase porodí deset potomků. Vzdejte se všech špatných vlastností a vedte ideální, blažený život. Jen tak nalezneme lidství své naplnění.

Vtělení lásky!

Všem obtížím čelte s trpělivostí. Přijímejte všechny zkoušky a strasti s láskou. Radost i bolest přijímejte s láskou. Naplňte svá srdce láskou a nikoli jedem špatných vlastností. Dokonce i z jedu se stane *prasádam* (posvěcení jídlo), jestliže je obětován Bohu. Když dostala Míra pohár mléka, smíšeného s jedem, obětovala jej Kršnovi. Kršna přijal jed a jí dal mléko jako *prasádam*.

(Bhagaván jako *prasádam* zazpíval: „Préma mudita manasé kahó, Ráma, Ráma, Rám“ a pokračoval v promluvě.)

Ráma, Ráma, Ráma ve skutečnosti znamená *préma, préma, préma* (láska, láska, láska). Ráma a *préma* jsou jedno a totéž. Lidé uctívají mnoho božstev, jako je Ráma, Kršna a Sái, ale božský princip v nich všech je tentýž. *Átman* nemá ani tvar ani jméno. O *átmanu* se také hovoří jako o *brahma*.

Brahma satjam džagan mithjá (jen *brahma* je skutečné, svět je neskutečný). Bůh nemá vlastnosti. On nikoho netrestá ani nikomu neubližuje. Je přítomen ve vašem srdci v podobě čisté a neposkvřené lásky. Lásku rozvíjejte stále víc a víc. Ta vás vždy ochrání. Není žádné větší ochrany, než je tato. Není mocnější zbraně, než je láska. Všechno je láska. Slovo láska je prosyceno sladkostí. S každým jedněte s láskou, rozmouvejte spolu s láskou, veďte život plný lásky a těšte se z blaženosti.

(Bhagaván se zmínil o dramatu „Ékalavja“, které se mělo hrát večer, a vyzval mládež, aby šla cestou pravdy, ctíla příkazy svých učitelů a dodržovala správné jednání, jako Ékalavja. S touto radou Bhagaván svoji promluvu uzavřel.)

U příležitosti Tábora mládeže z Karnátaky, v Brindávanu dne 27. května 2006